

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. Русе, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Чокоева

Членове: Аглика Гавраилова
Галина Магардичиян

при участието на секретаря Тодорка Недева
като разгледа докладваното от Галина Магардичиян Въззивно гражданско дело № 20234500500339 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 и сл.ГПК.

„ЕМИРА ЛОГИСТИК“ ЕООД със седалище и адрес на управление-гр.Русе обжалва Решение № 70 от 23.01.2023г., постановено по гр.д № 4580/2022г по описа на Районен съд гр.Русе, в частта, в която е отхвърлено възражението за прихващане между дължимата от него на Д. П. К. сума в размер на 123,96лв. за обезщетение за забава в изплащането на дължимо трудово възнаграждение за месеците септември и октомври 2019г. в общ нетен размер на 526,03лв. със същата сума от 123,96лв., представляваща част от вземането му за получена от последния без основание сума в размер на 260лв. на 01 /02.10.2020г. и в неговата осъдителна част. В жалбата се излагат оплаквания за неправилност на съдебното решение в тази част като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, в нарушение на материалния закон и необоснованост. Съдът не е обсъдил събраните по делото гласни и писмени доказателства, касаещи възражението за прихващане. Иска се от въззивния съд да отмени решението в обжалваната част и уважи направеното от дружеството възражение за прихващане, както и да отхвърли предявеният срещу него иск за лихва за забава върху трудово възнаграждение за месеците септември и октомври 2019г. Претендира разносните, направени в производството пред двете съдебни инстанции.

Въззиваемият Д. П. К. в съдебно заседание чрез пълномощника си адв.А. Г. счита жалбата за неоснователна, а решението на първоинстанционния съд в обжалваната част за правилно. Претендират се направените във въззивната инстанция разноски.

Окръжният съд, като взе предвид оплакванията в жалбата, доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По делото в първата инстанция е установено, че страните са били в трудови правоотношения по силата на сключен на 25.09.2019г. трудов договор, по силата на който Д. П. К. е бил назначен на длъжност „***“ в „ЕМИРА ЛОГИСТИК“ ЕООД, което е прекратено считано от 15.10.2020г. Установено е от събраните по делото писмени доказателства и приетото и неоспорено от страните заключение по назначена съдебно-икономическа експертиза, че работодателят е изплатил дължимите на К. трудови възнаграждения за м.септември и м.октомври 2019г в общ размер на 526.03лв в нетен размер на 22.03.2022г. За периода от изискуемостта на тези вземания до момента на изплащането им, според заключението на вещото лице, лихвата за забава е в размер на 123,96лв.

Работодателят е направил възражение за прихващане до размер на тази сума, което първоинстанционният съд въпреки, че не е постановил определение за приемането му за съвместно разглеждане в процеса, в последствие определение за изменение на размера му чрез увеличение, е разгледал в постановеното от него решение. Работодателят е направил това възражение за прихващане с оглед дължимата, според него, от страна на работника Д. К. сума в размер на 260лв, която последният е задържал без правно основание за това.

С обжалваното съдебно решение № 70 от 23.01.2023г, постановено по гр.д.№ 4580/22 по описа на РРС, първоинстанционният съд е уважил предявеният от К. иск за заплащане на лихва за забава върху трудовото възнаграждение за м.09.19 и м.10.19 в размер на 123.96лв и е отхвърлил като недоказано възражението за прихващане без да изложи мотиви за това. Като краен резултат решението в тази част е правилно.

Работодателят твърди, че Д. К. му дължи сумата от 260лв, която е получил без правно основание. Правното основание на това вземане и реализирането на пълна имуществена отговорност от страна на работника към работодателя. Същата съгласно нормата на чл.211 КТ се осъществява по съдебен ред в исково производство. В тези случаи удържки от страна на работодателя могат да се правят само въз основа на влязло в сила съдебно решение. От друга страна и съгласно нормата на чл.272 КТ това вземане на работодателя, дори и да съществува и да е ликвидно и изискуемо, не може да бъде удържано от трудовото възнаграждение на работника без неговото съгласие. По аргумент на посочените разпоредби, без вземането на работодателя да бъде установено с влязло в сила съдебно решение, същото не може да бъде претендирано за заплащане от работника. В този смисъл и предявеното от работодателя възражение за прихващане с това вземане, е неоснователно и правилно е отхвърлено от първоинстанционния съд. По изложените съображения решението в обжалваната част е правилно като краен резултат и следва да бъде потвърдено.

В тежест на жалбоподателя са направените от въззиваемия разноси във въззивната инстанция в размер на 400лв, заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така, окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 70 от 23.01.2023 г. , постановено по гр.д.

№ 20224520104580 по описа за 2022 г на РРС в частта, в която е отхвърлено възражението за прихващане на „ЕМИРА ЛОГИСТИК“ ЕООД , ЕИК 203271133 със седалище и адрес на управление гр. Русе за сумата от 123.96лв, между сумата от 260лв дължима от Д. П. К. като получена без основание на 01.10.2020г със сумата от 123.96лв дължима от дружеството към Д. П. К. и представляваща лихви за забава при изплащане на трудовите възнаграждения за месеците септември и октомври 2019 година за периода от падежа на задълженията до датата на тяхното погасяване- 22.03.2022г, както и в частта, в която „ЕМИРА ЛОГИСТИК“ е осъдена да заплати на Д. П. К. сумата 123,96 лв, представляваща лихва за забава при изплащане на трудовите възнаграждения за месеците септември и октомври 2019 година, която лихва е за периода от падежа на задълженията до датата на тяхното погасяване- 22.03.2022г.

Решението в останалата част като необжалвано е влязло в сила.

ОСЪЖДА „ЕМИРА ЛОГИСТИК“ ЕООД , ЕИК 203271133 със седалище и адрес на управление гр. Русе, бул. „Мидия Енос“ № 6 да плати на Д. П. К., ЕГН ***** с адрес с. Ч. в., обл. Р. ул. „Св. Св. К.и М.“ № ** сумата от 400лв, представляваща направени във въззивното производство разноси.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____